

Digitalizálta
a Magyar Tudományos Akadémia Könyvtár
és Információs Központ

1960

Rendes tagoknak:

Ábrahám Ambrus	81
Budó Ágoston	86
Friss István	91
Major Máté	93
Petényi Géza	97
Surányi János	105
Schandl József	107

Levelező tagoknak:

Cholnoky László	110
Egyed László	119
Földessy Gyula	125
Hatvany Lajos	130
Kolozsváry Gábor	132
Seidner Mihály	137
Weiszfeiler Gyula	141

Tiszteleti tagoknak:

Fedoszejev, P.Ny.	150
Szergijev, P.G.	152
Szkrabjin, K.I.	153
Szamarin, A.M.	154
Rompe, R.	156
Rienäcker, G.	157

Külső tagnak:

Vilkuna, K.	159
-------------	-----

RENDES TAGOK

1960

T a g a j á n l á s

Az Akadémia Elnöksége az alapszabályok 9.§ /3/ bekezdése alapján Á b r a h á m A m b r u s levelező tagot előterjeszti rendes taggá való megválasztásra.

Ábrahám Ambrus 1946. óta levelező tagja az MTA-nak. Tagja az Országos Béketanácsnak, elnöke a Magyar Biológiai Társaságnak, alelnöke az Indiai Akademy of Zoologinak /Agra/ és a Társadalom és Természettudományi Ismeretterjesztő Társulat megyei szervezetének, szerkesztője az Acta Biologica Segediensis-nek, az Acta Biologica - továbbá a Zeitschrift für mikr.anat. Forschungen-nek, szerkesztőbizottsági tagja és tagja a Royal Society of Medicine Overseas tagozatának.

Az idegyszövetten területén végzett tudományos munkásságának elismeréséül 1952-ben Krüssuth-díjat kapott. Nyomtatásban megjelent dolgozatainak száma 146. Tanítványaival írott kb. 800 oldalas "Anatómia és élettan" című tankönyve most van nyomás alatt. 1300 gépirásos oldalra terjedő "Összehasonlító állatrendszertan" című tankönyvén, amelyhez 800 rajz készült, a nyomdai előkészítést végzi. A tanítványaiból kialakult munkaközösséggel egy évtizede kutatja a Bükk-hegység forrásainak és patakjainak hidrobiológiai viszonyait és ide vonatkozóan magyarul is és németül is már több cikket közölt. Ezek azonban más régebbi, hidrobiológiai dolgozataival egyetemben csak szezonmunkák, amelyek 1-1 nyári gyűjtésnek eredményeit vannak hivatva közzétenni és értékelni.

Ábrahám professzor munkássága tulajdonképpen a maga egészében az összehasonlító idegyszövetten területére

esik. Munkássága az állatorozságnak szinte valamennyi törzsére kiterjed és főleg a környéki idegrendszer területére esik. Dolgozatait, amelyek a gerinctelen állatok béltraktusának beidegzésére és a gerinctelenek vegetatív idegrendszerének kikutatására vonatkoznak, az összehasonlító idegfiziológusok igen nagy tetszéssel fogadták és világszerte nagyra értékelik. Idegszövet-tani munkásságának nagyobb része a gerincesek területére esik. Idevonatkozó dolgozatai közül Philipp Stöhr bonni anatomus és ideghisztológus a "Handbuch der mikroskopischen Anatomie des Menschen" című monografia "Mikroskopischen Anatomie des vegetativen Nervensystems" 1957-ben megjelent. kötetében 38-nak a címét sorolja fel és az Ábrahám-féle megállapításokra a szövegben sokszor hivatkozik. Vizsgálatai eredményei és eredeti rajzai közlés alatt vannak Amerikában Adamsnak a sinus caroticus-ról írott monografiájában, Bullock összehasonlító idegélettanában és Németországban Ratschow "Angliologie" című munkájában. Kiemelkedők és világviszonylatban is elsőrendű helyen állanak Ábrahám Ambrusnak ama vizsgálatai, amelyeket az elmúlt esztendőknél során a cardiovascularis rendszer mikroszkopikus beidegzésére vonatkozóan végzett. Cardiovascularis rendszer területére eső baroreceptorokra és chemoreceptorokra vonatkozó vizsgálatai az egész világon ismertek és elismertek. A receptoroknak világviszonylatban is első helyen álló kutatója. Kitűnő módszerét sokfelé is ismerik és használják.

Többször volt Németországban, dolgozott a nápolyi Stazione Zoologica-n, háromszor járt Angliában.

Járt Csehszlovákiában, Ausztriában és Romániában. Ismeri és meglátogatta Európának majdnem valamennyi biológiai vonatkozású intézetét. Előadást tartott a XI. Nemzetközi Állattani Kongresszuson Páduában 1930-ban. Tagja volt a Lisszabeni, Parisi és Londoni Nemzetközi Állattani Kongresszusoknak. 1956-ban egy hónapot töltött a Román Népköztársaságban. Ez alatt az idő alatt több tudományos előadást tartott, egyet Bukarestben az Akadémián, egyet az Orvosi Egyetemen Bukarestben, kettőt Marosvásárhelyen az Orvosi Egyetemen és egyet Kolozsváron a Bolyai Egyetem Biológiai Intézetében. Idegrendszeri demonstrációkat tartott Bukarestben az Orvosi Egyetem Szövet-tani Intézetében, a Pavlov-Intézetben, az Akadémia Fiziológiai Intézetében, továbbá az Endokrinológiai Intézetben és a Biológiai Fakultás Összehasonlító Ana-tómiai Intézetében. Ugyancsak idegrendszeri demonstrációt tartott Jasiban az Orvosi Egyetem Szövet-tani Intézetében és a Törvényszéki Orvostani Intézetben, Ma-rosvásárhelyen az Anatómiai Intézetben, Kolozsváron az Orvosi Egyetem Szövet-tani Intézetében, a Bolyai Egyetem Állattani Intézetében és Temesváron az Orvosi Egyetem Szövet-tani Intézetében. Részt vett a Harvey Trecentenary Kongresszuson 1957-ben Londonban. Ugyan-akkor két idegrendszeri demonstrációt tartott Oxford-ban és négyet Londonban. Egyik londoni bemutatóról belga és angol szakemberek a következőket írták:
"Professor Ambrus Ábrahám of Szeged today gave a de-monstration of his amazing collection of nerve-ending preparation to the joint department of Anatomy, Physio-logy, Biology and Pharmacology. About twelve senior

members of these Depts, attended all were thrilled to see at last these famous preparations which were generally agreed to be prominent in this field. Professor C. Heymans, Professor Eric Neil."

1958. márciusában mint meghívott előadó "Die morfologischen Grundlagen der nervalen Nierenregulation" címmel előadást tartott Berlinben a Nemzetközi Vesesyposiumon. 1958. júliusában részt vett a XV. Nemzetközi Zoológiai Kongresszuson Londonban. Két demonstrációt tartott a Kongresszuson, kettőt a Middlesex Orvosi Egyetem Szövettani Intézetében és hármat a Free Royal Hospital Szövettani Intézetében. "The microscopical innervation of the vertebrate heart" és "The microscopical innervation of the reflexogen areas in the mammal's arterial system" című dolgozatai megjelentek a kongresszusi "Proceedings"-ben. Preparátumairól és mikrofotografiáiról, amelyeket a londoni Royal Free Hospital School of Medicine Anatómiai Intézetének ajándékozott Bowden professzor a legnagyobb elismeréssel nyilatkozott. 1958. szeptemberében a román közegészségügyi miniszter meghívására 10 napot töltött Romániában. Ezalatt az idő alatt több előadást tartott az I. román ideg, pszichiáter és endokrinológiai Kongresszuson.

1959. januárjában és februárjában mint a Magyar Tudományos Akadémia delegátusa részt vett az Indian Sciences Congress 46. ülésén Delhiben /I.21-27./, az Indian Science Institut arany jubileumán /Golden Jubilee/ Bangaloreban /II.2-5/ és a National Academy of Sciences

India 28.évi ülésén Agrában /II.6-8/.

Indiai tartózkodása alatt öt előadást tartott a vegetatív idegrendszer szövettanában felvetődő problémákról és a cardiovascularis idegrendszer mikroszkopikus ideg szerkezetéről /2 Delhi, 1 Bangalore, 1 Agra, 1 Bombay/.

Az előadásokat a nemzetközi szakkörök egyhangú elismeréssel fogadták.

Ábrahám Ambrus világszerte elismert neurohisztológus, az összehasonlító neurontannak kiváló képviselője. Mint receptor kutató, a világon az elsők között áll. Több mint 18 ezer preparátumból álló idegszövettani gyűjteménye világvonatkozásban egyedülálló, amit szegedi látogatása alkalmával Szkrjabin akadémikus is hangsúlyozott. Az Ábrahám iskola tagjai főiskolai tanárok, adjunktusok és tanársegédek, akik komoly munkásai a magyar pedagógiának és lelkes művelői a tudománynak.

Mindezek alapján javasoljuk Ábrahám Ambrus levelező tagnak rendes taggá való megválasztását.

Budapest, 1960. február 10.

Maucha Rezső s.k.
akadémikus

Dudich Endre s.k.
levelező tag

Zolyómi Bálint sk.
levelező tag

Soó Rezső s.k.
akadémikus

Törő Imre s.k.
akadémikus

T a g a j á n l á s

Az Akadémia Elnöksége az alapszabályok 9.§ /3/ be-
kezdése alapján B u d ó Á g o s t o n levelező
tagot előterjeszti rendes taggá való megválasztásra.

Budó Ágostont az Akadémia 1950-ben választot-
ta levelező taggá. Budó Ágoston ezen idő óta inten-
ziv tudományos kutató munkát fejtett ki. Kutatási te-
rületé a molekula spektrumok, dielektrikumok polari-
zációja voltak, valamint az utóbbi időben kutatási
területét - a modern kutatás fejlődésének megfelelő-
en - a lumineszcencia kutatás területével bővítette
ki.

Spektroszkópiai téren Kovács Istvánnal közösen
több dolgozatot közölt. Ezen munkákban a kétatomos
molekulák szinképét és működését vizsgálták és nem-
zetközileg jelentős elismerést értek el.

Ezzel párhuzamosan a dielektrikumok elméletét
fejlesztette több jelentős dolgozatban, amelyekben
a molekulaszervezet befolyását vizsgálta a dielektro-
mos relaxációra vonatkozóan.

A fluoreszcencia tárgyköréből megjelent dolgo-
zatok ahhoz a nagyjelentőségű vizsgálatokhoz kapcsol-
ódnak, amelyeket Vavilov és iskolája végzett a mo-
lekuláris lumineszcencia területén. Budó Ágostonnak
és munkatársainak a szekundérfluoreszcencia elméle-
tének kidolgozása és sokoldalú kísérleti vizsgálata
utján sikerült olyan módszereket megadni, amelyek
alapján a fluoreszcencia legfontosabb jellemzői, ne-

vezetesen az emisszió-spektrális eloszlása, a belső hatásfok és a polarizációs fok elvi szempontból és gyakorlatilag is jóval pontosabban határozható meg, mint az az eddig ismert módszerekkel lehetséges volt. Ezek a nemzetközi elismert kiváló eredmények lényegesen előbbre vitték több fontos molekuláris folyamat értelmezését és különösen jelentősek az érdeklődés előterébe álló energiavándorlási problémák tanulmányozása szempontjából.

A fenti tudományos kutatásokkal kapcsolatos munkákat a mellékelt jegyzékben közöljük.

A tudományos kutatómunka mellett jelentős oktatási feladatot végez. Oktató munkái közt első helyen említendő a Mechanika c. tankönyve /1951./; terjedelme 370 oldal, II. kiadás 1953-ban. Ez a munkája Theoretische Mechanik címen 1956-ban /Veb. Deutscher Verlag der Wissenschaften Berlin/ bővített formában németül is megjelent. /Terjedelme 582 oldal/. Emellett második éve dékánja a Szegedi Egyetem Természettudományi Karának.

Budó Ágoston ezen idő alatt rendkívüli munkát végzett azzal, hogy a szegedi Fizikai Intézetet egy modern intézetté fejlesztette és az Intézetben modern kutatógárdát nevelt ki. Munkatársai a fluoreszcencia tárgyköréből /a vele együtt készített munkákon kívül/ 10 publikációt közöltek. Az Intézetben ezen kívül még munkatársai a félvezetőkkel kapcsolatos kutatásokat végeznek Budó irányítása alatt és ebben a tárgykörben eddig 11 publikáció jelent meg.

Mindezekon kívül jelentős társadalmi munkát is végzett. Így hosszú évek óta elnöke a MTA III. Osztálya mellett

működő Fizikus Bizottságnak, tagja a MTA III. Osztálya Osztályvezetőségének, tagja a Tudományos Minősítő Bizottságnak, elnöke a Fizikus Egyesület szegedi tagozatának, stb.

Mindezek alapján javasoljuk, hogy Budó Ágostont az Akadémia rendes tagjai közé válassza.

Budapest, 1960. február 15.

Gombás Pál s.k.
akadémikus

Kovács István s.k.
levelező tag

Gyulai Zoltán s.k.
akadémikus

Budó Ágoston tudományos munkássága akadémiai levelező taggá való választása óta.

Über die Störungen in Bandenspektren
/Kovács Istvánnal, Acta Phys. Acad. Sc. Hung. I.
1951., 84-96./

Matematikai módszerek a molekula-fizika egyes területein
/M. Tud. Akad. Mat. és Term. tud. Közl. I., 1951. 173-
180./

Mechanika
/Egyetemi tankönyv, Tankönyvkiadó 1951., 370. old./

Második bővített kiadás
/1953. 382. old./

T a g a j á n l á s

Az Akadémia Elnöksége az alapszabályok 9.§ /3/ bekezdése alapján F r i s s I s t v á n levelező tagot előterjeszti rendes taggá való megválasztásra.

Friss István 1953. óta az MTA levelező tagja, a Közgazdaságtudományi Intézet igazgatója, a II. Osztály vezetőségének tagja, a Közgazdaságtudományi Bizottság elnöke.

Levelező taggá választása óta - nagyarányú elfoglaltsága mellett - évről-évre megszakítás nélkül jelent meg tanulmányai a Társadalmi Szemlében és a Közgazdasági Szemlében. E tanulmányokban - a népgazdaság feladatait szemelőtt tartva - a magyar közgazdaságtudomány legfontosabb elméleti kérdéseire mutatott rá. Így nagyobb tanulmánya jelent meg "A magyar népgazdaság fejlődése a felszabadulás óta" címmel, melyben elemezte népgazdaságunk tízéves fejlődését.

Külön kiadványként jelent meg "A személyes érdekelttség kérdése a szocializmus építésében", valamint "Népgazdaságunk vezetésének néhány gyakorlati és elméleti kérdéséről" szülő munkái. Legújabb tanulmányaiban olyan fontos elméleti kérdésekre ad választ, mint a korszerű technika és a népgazdaság fejlődésének viszonya, vagy a munkához való viszony és a népgazdaság fejlődésének összefüggése.

Munkáit általában az elmélet és a gyakorlat kapcsolatának egysége, az elvi állásfoglalás és a világos, közérthető okfejtés jellemzi.

Mint a Közgazdaságtudományi Intézet igazgatója jelentős munkát végzett a magyar marxista közgazdaságtudomány megalapozásában, tudományos munkái mellett tudománypolitikai, tudományszervezői tevékenysége is nagyban hozzájárult a magyar marxista közgazdaságtudományi kutatás fejlődéséhez.

Mind ezek alapján rendes taggá való megválasztását javasoljuk.

Budapest, 1960. február 16.

Szabó Imre s.k.
akadémikus

Molnár Erik s.k.
akadémikus

T a g a j á n l á s

Az Akadémia Elnöksége az alapszabályok 9.§ /3/ bekezdése alapján M a j o r M á t é levelező tagot előterjeszti rendes taggá való megválasztásra.

Major Máté a marxista építészetelmélet és építészet-történetírás európai viszonylatban is legnevesebb uttörői közé tartozik. Elméleti tanulmányaiban és akadémiai előadásaiban kidolgozta a dialektikus és történelmi materializmus elméletének és módszerének alkalmazását az építészet jelenségeire. Ezzel megteremtette az elméleti és módszertani alapjait mai építészeti gyakorlatunk helyes bírálati szempontjainak kialakítására. Munkássága eredményeként ma már lehetőség nyílik arra, hogy a polgári esztétikában még erősen fertőzött építészeti bírálat helyébe a marxista bírálat módszerének igényességét és sokoldalúságát állítsuk.

Marxista építészetelméleti munkássága eredményeként háromkötetes egyetemes építészettörténeti munkájában a polgári építészettörténetírás adatait és főként következtetéseit a dialektikus és történelmi materializmus elméletével és módszerével ellenőrizte, korrigálta és első megfogalmazásban rekonstruálta az építészet fejlődésének valóságos folyamatát. Ez az építészettörténeti munka a világirodalomban egyedülálló és első teljes, valamennyi kort felölelő marxista építészettörténeti összefoglalás. A munka hatása Európán túlre is nagy, amit a könyv németnyelvű kiadása is bizonyít.

Mint az MTA Építészettörténeti Főbizottság elnöke, közvetlenül irányítja az Akadémiai Kiadó kiadásában megjelenő monográfiásorozatot /Nagy magyar építészek; Az

építészetelmélet klasszikusai; Építés és Közlekedéstudományi Közlemények/ és mint a Magyar Építőművészek Szövetsége elnöke, elméleti munkásságával és bírálatával hatásosan segíti építési gyakorlatunk és elméletünk helyes marxista irányba való terelését. E téren egyetlen európai tekintélyű tudósunk.

Budapest, 1960. február 10.

Hevesi Gyula s.k.
akadémikus

Geleji Sándor s.k.
akadémikus

Major Máté tudományos és egyéb szakirodalmi munkássága
/1933-1959/

Önálló kiadványok:

- 1./ Az új építészet elméleti kérdései
Új Építészet Köre, 1948.
- 2./ Építészet és társadalom
Építőipari Könyv- és Lapkiadó Vállalat, 1953.
- 3./ Az épülő kommunizmus képzőművészete
Magyar Szovjet Társaság és Képzőművészeti Alap
Kiadóvállalata, 1953.

T a g a j á u l á s

Az Akadémia Elnöksége az alapszabályok 9.§. /3/ bekezdése alapján P e t é n y i G é z a levelező tagot előterjeszti rendes taggá való megválasztásra.

Petényi Géza több mint 40 éve folytat tudományos kutató munkát. Ezen idő alatt a csecsemő- és gyermekgyógyászat különböző területeiről jelentek meg tudományos közleményei. Tudományos munkássága elismeréseként a Magyar Tudományos Akadémia 1949-ben levelező taggá választotta és Kormányzatunk 1950-ben Kossuth-díjjal tüntette ki.

Tudományos munkásságát levelező taggá való választása után is tovább folytatta. Az azóta eltelt 10 év alatt a csecsemő és gyermekkori tuberculositikus agyhártyagyulladás korszerű kezelésének kidolgozásában ért el figyelemreméltó eredményt. Hangsúlyozandó ezen kívül az, hogy a vezetése alatt álló budapesti II. sz. Gyermekklinikán irányítása mellett a veleszületett szívbajok kórismézése és műtéti kezelése területén is olyan eredmények születtek, melyek hozzájárultak hazánkban e mind tudományos, mind gyakorlati szempontból fontos kérdés megoldásának előreviteléhez. Ezen 10 év tudományos eredményeihez tartozik, hogy megírta a "Gyermekgyógyászat" c. egyetemi tankönyvet, amely immáron két kiadást ért meg, és ez idő szerint van sajtó alatt a harmadik kiadása.

Petényi Géza az elmúlt 10 évben intenzíven részt vett egészségügyi és tudományos szervezési munkában. 1949-1952. között az Igazságügyi Orvosi Tanács elnöke, 1952-1956. között az Egészségügyi Tudományos Tanács elnöke volt, ill. 1956. óta a Tanács tagja. Több ízben képviselte a magyar gyermekgyógyászatot nemzetközi tudományos kongresszusokon és hozzájárult a magyar tudomány nemzetközi hírnevének erősítéséhez.

Kormányzatunk az elmúlt 10 évben kiemelkedő munkássága elismeréseként Petényi Gézát ismételten kitüntetésben részesítette: 1950-ben Kossuth-díjjal és a Magyar Népköztársasági Érdemrend V. fokozatával, 1956-ban Munka Érdemrenddel, 1958-ben "Kiváló orvos" címmel, 1959-ben másodszor Munka Érdemrenddel tüntette ki.

Mindezek alapján úgy véljük, hogy Petényi Géza levelező tagnak rendes taggá választása nemcsak egyéni tudományos munkásságának megbecsülését és elismerését jelentené, hanem elismerését jelenti ez a magyar egészségügyet előrevivő csecsemő- és gyermekgyógyászati kiemelkedő gyakorlati és szervező tevékenységének is.

Budapest, 1960. február 2.

Babics Antal s.k.
akadémikus

Gegesi Kiss Pál s.k.
akadémikus

T a g a j á n l á s

Az Akadémia Elnöksége az alapszabályok 9.§. /3/ bekezdése alapján S u r á n y i J á n o s levelező tagot előterjeszti rendes taggá való megválasztásra.

Surányi János 1886. február 2-án született, apja nyomdász volt, pártonkívüli, okleveles mezőgazda, nyugalmazott egyetemi tanár. 1955. óta az Akadémia levelező tagja.

Levelező taggá való választása óta igen kiterjedt tudományos munkát folytat a takarmánynövények meghonosítása és agrotechnikájuk kidolgozása érdekében. Nevéhez fűződik a takarmányoirkok, takarmányozási értékének, s agrotechnikájának kidolgozása. Igen értékes összefoglaló könyvet írt "A kukorica és termesztése" címmel.

Előrehaladott kora ellenére aktívan segíti az Akadémia tudományszervező tevékenységét. Több éven keresztül volt a Növénytermesztési Bizottság elnöke, jelenleg is az Acta Agronomica Szerkesztőbizottságát vezeti.

Budapest, 1960. március 18.

Manninger Rezső s.k.
akadémikus.

Somos András s.k.
akadémikus.

T a g a j á n l á s

Az Akadémia Elnöksége az alapszabályok 9.§. /3/ bekezdése alapján S c h a n d l J ó z s e f levelező tagot előterjeszti rendes taggá való megválasztásra.

Schandl József 1885. április 27-én született, párt-
tonkivüli, okleveles mezőgazda, az FM. Állattenyésztési Ku-
tató Intézetének igazgatója, 1953. óta az Akadémia levelező
tagja.

Szűkebb szakmai érdeklődése a juhtenyésztésre terjed
ki. Ebben a körben keresztezéseket folytatott nagy teljesít-
ményű juh kinemesítése céljából. Széleskörű szervező tevékeny-
séget folytat általában a juhtenyésztés fejlesztése érdeké-
ben. Igen kiterjedt irodalmi munkássága: 7 egyetemi tanköny-
vet írt levelező taggá választása óta, emellett számos, ér-
tékes előadást tartott az Akadémián. Közismert a gyakorlati
juhtenyésztőkkel való kapcsolata.

Több éve elnöke az Állattenyésztési Bizottságnak, részt
vesz az Osztály folyóiratainak szerkesztésében.

Budapest, 1960. március 18.

Manninger Rezső s.k.
akadémikus

Somos András s.k.
akadémikus

LEVELEZŐ TAGOK

1960

T a g a i e m l e s

Az Akadémia Elnöksége az alapszabályok 9.§./3/ bekezdése alapján Cholnoky Lászlót, a kémiai tudományok doktorát, előterjeszti levelező taggá való megválasztásra.

X Cholnoky László 1899-ben született. Egyetemi tanulmányait a Budapesti Tudományegyetemen végezte, ahol gyógyszerészmesteri, majd 1924-ben gyógyszerészdoktori oklevelet nyert. Később./1930/ a Pécsi Tudományegyetemen bölcsész /vegyész/-doktori oklevelet, majd egyetemi magántanári képesítést is szerzett. 1924-ben Zechmeister László professzor meghívása folytán a Pécsi Tudományegyetem Kémiai Intézeténél vállalt tanársegédi állást, s azóta megszakítás nélkül ebben az intézetben működik. 1946-ban nyilvános tanárrá, 1948-ban nyilvános tanárrá nevezték ki. Jelenleg a Pécsi Orvostudományi Egyetemen a kémia tanszékvezető egyetemi tanára, s 1956. szept.1. óta a rektorhelyettesi tisztet is ellátja. Elnöke, illetve elnökségi tagja a Műszaki és Természettudományi Egyesület, valamint a Társadalom és Természettudományi Ismeretterjesztő Társulat pécsi fiókjának, továbbá a Baranyamegyei Hazafias Népfrontnak.

Cholnoky László a magyar szerves kémikusok legjobbjai közé tartozik, akinek neve - kitűnő kutatási eredményei folytán - nemzetközileg is igen jól ismert. Szerves kémiai kutatásai a carotinoidek területére esnek. A carotinoidek szerkezete az 1920-as évek elején, amikor Zechmeister és Cholnoky vizsgálataikat megkezdték, még teljesen ismeretlen volt. E mind elméleti szerves kémiai, mind biológiai szempontból nagyon jelentős vegyületcsoport kémiájának a kialakulása a mai fejlett állapotig Zechmeister és Cholnoky kutatási tevékenységével

szorosan összefügg. E két kitűnő magyar kutató által részben szoros munkaközösségben, részben külön-külön elért tudományos eredmények a carotinoidok területén olyan sokrétűek, hogy teljes felsorolásuk és kellő méltatásuk messze túlhaladná egy szokásosan szűkre szabott javaslat-indokolás keretét. Éppen ezért - a teljességre való törekvés nélkül - csak néhány alapvetően fontos kutatási eredményt sorolunk fel: /1/ a növényvilágban legelterjedtebb carotinoid, a beta-carotin 11, egymással folytonosan konjugált kettőskötést tartalmaz; /2/ a C₄₀-phytoxanthinok /zeaxanthin, xanthophyll, capsanthin/ alkoholos hydroxyl-csoportot tartalmaznak, s a növényekben részben szabadon, részben zsírsavesterek alakjában fordulnak elő; /3/ a capsanthin és capsorubin felfedezése, szerkezetük alapvető vonásainak a felderítése, ami első ízben hívta fel a figyelmet a carbonylcsoportot tartalmazó carotinoidokra; /4/ alycoxanthin és lycophyll felfedezése s mindkét carotinoid szerkezetének a felderítése, ami első ízben igazolta alkoholos hydroxylcsoportot tartalmazó nyílt szénláncu carotinoidok létezését; /5/ a citraurin szerkezetének felderítése, ami első ízben mutatott rá arra, hogy C₄₀-nél rövidebb szénláncu phytoxanthinok is léteznek, valamint arra, hogy formylcsoportot is tartalmazhatnak carotinoidok, s végül arra, hogy egy többtagu konjugált kötésű rendszerhez csatlakozó formylcsoport oximképzésre hajlamos.

A fent felsorolt, igen jelentős kutatási eredmények elérésénél a mélyreható tudományos gondolatokon kívül a brilliáns kísérleti metodika is nagyon fontos szerepet játszott. Ezek közül külön is kiemelendő a kvantitatív mikrohydrogenezés módszerének a kidolgozása, továbbá a Tswett-féle adszorpciós kromatográfia kidolgozása preparatív célokra. Hogy különösen az utóbbi módszer milyen jelentőséghez jutott a nagy biológiai aktivitású természetes szénvegyületek elkülönítésénél, de általában a szer-

ves kémia preparatív metodikában is, azt szinte fölösleges már hangsúlyozni. Zechmeister és Cholnoky külön érdeme, hogy e módszert és sokrétű alkalmazását első ízben ismertető könyvet is irtak /1937/, amely eddig 2 német és 3 angol nyelvű kiadást ért meg. A legutolsó, átdolgozott /angol nyelvű/ kiadás 1957-ben jelent meg.

1946-ban Cholnoky figyelme főleg a carotinoidok növényfiziológiai szerepének a tisztázása felé fordult. E kérdés felderítése érdekében mindenekelőtt igen pontosan meg kellett vizsgálnia, hogy a különféle növényi szervekben milyen carotinoidok fordulnak elő, továbbá, hogy hogyan változik meg a carotinoidok elegye a növény fejlődésének, életének egyes szakaszaiban. Ez igen hosszadalmas és különösen gondos munkát követelt meg. A vizsgálatok eredményeként Cholnoky szabatosan igazolta, hogy a carotinoidok az oxygenszállításnál töltenek be fontos szerepet, és pedig epoxyd-képzési képtőségük folytán. Felderítette továbbá azt is, hogy a chlorophylltartalmu szervekben három carotinoid rendszer látja el az oxygenszállítás szerepét, amelynek egyes tagjai genetikus kapcsolatban vannak egymással. Mind e vizsgálatok régebben ismert carotinoidok /pl. capsanthin, capsorubin/ eddig feltételezett szerkezetének a módosításához, valamint eddig ismeretlen carotinoidok /^x-kryptoxanthin, kryptoxanthin, foliavaxanthin/ felfedezéséhez és szerkezetének megállapításához is elvezettek.

Cholnoky legújabb kutatási eredményei, amelyek máris komoly nemzetközi visszhangot keltettek, méltóan csatlakoznak a Zechmeister-iskola régebben elért kutatási eredményeihez. A pécsi intézetben ujabban elért tudományos kutatási eredmények - éppen úgy, mint a régebbiek - a magyar szerves kémiai kutatás kiemelkedő jelentőségű eredményei közé tartoznak. - Cholnoky tudományos dolgozatai-

nak jegyzékét mellékléként csatoljuk.

A fent előadottakra hivatkozva, kérjük javaslatunk elfogadását.

Budapest, 1960. február 12.

Bruckner Győző s.k.
akadémikus

Gerecs Árpád s.k.
akadémikus

Müller Sándor s.k.
lev.tag

Vargha László s.k.
lev.tag

Cholnoky László tudományos közleményeinek jegyzéke

- /1/ Die Bestimmung des Jodgehaltes organischer Verbindungen.
Pharm.Zentr.Halle 65, 457 /1924/
- /2/ A paprika carotinjáról.
/Társszerző: Zechmeister L./
Magy.Kém.F. 35, 97 /1926./
- /3/ Vizsgálatok a paprika festékéről.
/Társszerző: Zechmeister L./
Mat.Term.Tud.Ért. 44, 404 /1927/.
- /4/ Untersuchungen über den Paprikafarbstoff. I.
/Társszerző: L. Zechmeister./
Liebigs Ann. 454, 54 /1927/.

1986.

Tagajánlás

Az Akadémia Elnöksége az alapszabályok 9.§. /3/ bekezdése alapján Egyed Lászlót, a műszaki tudományok doktorát, előterjeszti levelező taggá való megválasztásra.

1951-ben bízták meg az EITÉ Geofizikai Tanszékének szervezésével és vezetésével.

Első tudományos dolgozata 1938-ban jelent meg, 1938- és 1943 között halmazelméleti, gráfelméleti és matematikai axiomatikai cikkei jelentek meg. Ebbe az időszakba esik az 1938-ban matematikából "summa cum laude" eredménnyel letett doktori szigorlata is.

1951-ig 13 dolgozata jelent meg, melyek nagyobb része geofizikai problémák megoldásával foglalkozik. Geofizikai tárgyú dolgozatai egyrésze a mélyben levő földtani szerkezetek felszíni mérések alapján való felderítésével foglalkozik.

A dolgozatok egy másik csoportja olyan eljárásokat tartalmaz, amelyek a geofizikai mérések pontosságának fokozását teszik lehetővé, másrészt az ilyen irányú kutatások általánosítását jelentik.

1951-től 1955-ig további 12 dolgozata jelent meg, amely az izosztázia, érckutatás, mélyszerkezetek és morfológia kapcsolata, rádióaktív kormeghatározás kérdéseivel foglalkoznak. 1955-ben megkapta a föld- és ásványtani tudományok doktora tudományos fokozatot. - 1955-ben jelent meg a "Geofizikai alapismeretek" című könyve, amely világviszonylatban is első egységes összefoglalása a geofizikai kutatásoknak. E tankönyv írása közben szüle-

tett az az új gondolata, amely új utat jelent a Föld felépítésével kapcsolatos kutatásokban és felfogásokban. Ennek a gondolatnak a kidolgozásánál kapott eredményei a föld-felszínének és belső szerkezetének kialakulásáról alkotott egész eddigi felfogásunkat megváltoztatták. A legmodernebb fizikai kutatásokra felépített földmodellje egységes magyarázatát adja az általa eddig megvizsgált összes földfelépítésével kapcsolatos jelenségeknek. A földmodell fizikai alapjait a Naprendszerre kiterjesztve, annak keletkezésére is egységes magyarázatot sikerült adnia.

Elmélete úgy a hazai, mint a külföldi tudományos körökben nagy visszhangot keltett. Számos nagynevű külföldi szakember lépett vele kapcsolatba, hogy kutatásainak eredményeit megvitassák.

A számos külföldi meghívás nemzetközi tekintélyét bizonyítja. Eddig kb. 80 dolgozata jelent meg. Az 1956-ban kiadott "Föld fizikája" című könyvének német kiadását tervezik az NDK-ban, a vizsgálatainak könyvalakban való kiadására kapott ajánlatot egy angol könyvkiadótól.

Budapest, 1960. február 12.

Szádeczky-Kardos Elemér s.k.
akadémikus

Vadász Elemér s.k.
akadémikus

T a g a j á n l á s.

Az Akadémia Elnöksége az alapszabályok 9.§. /3/ bekezdése alapján Földessy Gyulát, az irodalomtudomány doktorát, előterjeszti levelező taggá való megválasztásra.

A Magyar Tudományos Akadémia levelező tagjául ajánljuk Földessy Gyula Kossuth-díjas irodalomtörténészt, az irodalomtudomány doktorát, a Magyar Irodalomtörténeti Társaság elnökét. Ugy érezzük, régi mulasztást pótol Akadémiánk, ha tagajánlásunkat magáévá teszi s a nagyérdemű, tisztajellemű tudóst tagjai sorába fogadja.

Földessy Gyula tudományos munkássága csaknem hat évtizedre nyulik vissza. 1902-ben jelent meg Petőfi elbeszélő költészetéről szóló doktori értekezése, 1911-ben, a Nyugat polgári szárnyának Petőfi kisebbitésére törekvő megnyilatkozásai idején, kevéssel Ady "Petőfi nem alkuszik" c. híres visszavágása után s neki ajánlva második, Petőfi c. könyvecskéje /két Petőfiről szóló kisebb írását 1934-ben megjelent Tanulmányok és élmények c. kötetébe vette föl/. 1917-ben a centennárium alkalmából Arany János: A költő és az ember c. könyvet tett közzé. Nagyobb tanulmányban foglalkozott még Csokonai és Vajda János költészetével - mindezekben sok, részben mindeddig kellőképen figyelembe nem vett finom megfigyelés található - a világirodalomból Goethe filozófiájával, művészetével és magyar vonatkozásaival. De tudományos kutatómunkájának, filológus szenvedélyének, majd elemző és értékelő tevékenységének legfőbb gondja csaknem félszázad óta Ady Endre életműve volt.

Tanulmányok és élmények c. kötetének /1934/-előszavában így vallott arról az utról, amely őt oly korán Adyhoz vezette: "Igazi fölnevelőm, művészeti és erkölcsi életfelfogásomban, Petőfi volt, s amit később tanultam... az mind abba a lelki tartályba ömlött bele, amit Petőfi formált ki még gyermeki valómban. Engem Adyhoz is Petőfi vezetett, akinek közéleti ideáljai, megalkudni nem akaró és nem tudó elvszilárdsága és forradalmi és profétikus temperamentuma újra feltámadni látszottak az "új idők" költőjében, aki egyébként kora olvasó és író közönségének fogadtatásában s művészi megnyilatkozásainak sok mozzanatában is emlékeztetett Petőfire."

Ady nem sokkal közelebbi megismerkedésük után, már 1911-ben reá bizta következő verskötetének megszerkesztését és sajtó alá rendezését, s erre célozva neki dedikálta "Mégint nagy vizekre" c. versét, mint "az Ady-versek poéta-adminisztrátorának". Földessy maradt a szerkesztője Ady minden ezutáni kötetének, s a poszthumusz kötetnek s az összes versek kiadásainak is. Az Ady-filológia mindmáig neki köszönhet legtöbbet. Ő indította meg a költő halála után másodmagával az Ady-Muzeumot, ő gyűjtötte össze a kötetekből addig kimaradt novellákat, ő irányította rá a figyelmet legnagyobb nyomatékkal Ady publicisztikájának értékére s Ady költészetének megértésében való jelentőségére is. Csak természetes, hogy újjáalakult Akadémiánk is reá bizta a tudományos, teljes Ady-kiadás legfőbb gondját, s ha két sok értékes új eredményt hozó kötet ellenére a munka menetével nem lehetünk megelégedve, azért a felclősség nem őt terheli, hanem minket, akik nem törődtünk eléggé megfelelő munkatársak és technikai segítség beállításával.

Adyról írt munkái sorozata közvetlenül a költő halála után indult meg s nagyszámu önálló kiadvány /Ady Endre 1919.- Ady-tanulmányok 1921.- Ujabb Ady-tanulmányok. Berlin 1927.-

Ady-problémák. 1929. - Ady értékelése az Új versek megjelenésétől máig. 1939. - Ady Endre: a költő és az ember. 1942. - Ady minden titkai. 1949. / s egy sor kötetbe nem gyűjtött folyóirat - és hirlapi cikke foglalkozik vele. Ha összefoglaló nagy monográfia megalkotásáig nem jutott is el, ezekben a művekben Ady életének, művészetének, gondolatvilágának, költői nyelvének és versformáinak annyi vonatkozását világította meg, műve egészének s egyes alkotásainak megértéséhez annyi kitűnő megfigyeléssel és következtetéssel járult hozzá, hogy Bölöni György könyvében és Révai József marxista elemző tanulmányán kívül nem ismerünk az övéhez fogható hozzájárulást Ady Endre megértéséhez és értékeléséhez. Ady értékeléséről szóló két tanulmánya fontos adalék az 1919 és a felszabadulás közé eső korszak irodalmi viszonyainak megértéséhez is. S ha Földessy Gyula a felszabadulásig alig ismerte is a marxista-leninista világnézetet és módszert, ha korábbi idealista filozófiai nézetei és terminológiája méha meg is nehezíti egyes fejtegetései igazságtartalmának kihámozását, régi írásainak gondolatrendszeréből világnézeti szempontból is kiemelendőnek tartunk két mozzanatot. Az egyik az a racionalisztikus igény, amellyel szembe száll Ady érthetlenségének mind polgári rajongói, mind reakciós ellenségei részéről történt hangoztatásával, s Ady képrendszerének is teljes megértésére és megértetésére törekszik. A másik az a munkásmozgalom körén kívül akkor nálunk kivételes, bátran internacionalizmusnak minősíthető állásfoglalása, amit 1934-es előszavában így fejez ki: "hivó természet vagyok, akinek nemcsak az emberiségben, hanem a magyarságban is nagy hite van. De semmi sem áll annyira távol erős magyar érzésemtől, mint az exkluzív nacionalizmus barbársága... A külön népi-faji kulturák barbársága csak az egészben, az emberiség egyetemes kulturájában találhatják meg értelmüket és igazolásukat, közösségeknek és egyeseknek csak az egész emberiségre kiterjedő ideálok lehetnek igazi feladataik és ambícióik."

Csak természetes, hogy ezt az Ady-kutatót a felszabadulásig mindenütt mellőzték. A Tanácsköztársaság bukása után az ellenforradalom egy iskolai év tartamára még középiskolai tanári állásából is felfüggesztette, s kivételes tudása és érdemei ellenére mindvégig nem emelkedhetett túl a középiskolai tanár rangján. Petőfi és Ady eszméihez való hűségéből ez épügy szükségkép következett, mint az, hogy a felszabadulás után öregkora ellenére hamarosan megtalálta az utat a Párthoz és a marxizmus-leninizmus igazságainak elfogadásához. A felszabadulás már a nyugalmazott középiskolai tanár helyzetében érte, s reaktiválása tudomásunk szerint már nem is került szóba. A debreceni egyetem meghívta ugyan előadások tartására, majd egyetemi rendes tanári címet is kapott, de koránál fogva ez már nem jelentett lényeges változást munkássága kereteiben.

Az Ady-kutatás volt tovább is főgondja s még nemrég is olyan felfedezésszámba menő közléssel és tanulmánnyal lepte meg tudományszakunkat, de az egész közvéleményt, mint az első orosz forradalom Ady fejlődésében és forradalmi költészete, egész világnézete megérésében való jelentőségének megvilágítása. Több cikkével járult hozzá Ady a szocializmushoz való viszonyának helyesebb és teljesebb megvilágításához is. E mellett mindvégig megőrizte fogékonyságát irodalmunk - elsősorban költészetünk - és irodalmi életünk új jelenségei iránt, s az 1956-évi ellenforradalom után is, mindjárt az Élet és Irodalom legelső számától kezdve, odaállt a forradalmi munkás-paraszt kormány művelődéspolitikája mellé.

Ha hisszük és valljuk, hogy Petőfi, Ady és József Attila - akinek jellemzőségeiről és genialitásáról is viszonylag korán volt Földessynek méltó elismerő szava - a magyar költészet fejlődésének fővonalát jelzik, lehetetlen, hogy az a tudós, aki tudományos munkássága javát a legna-

gyobb elmélyedéssel, komoly eredményekkel ezeknek a költőinknek szentelte, továbbra is kívül maradjon a magyar tudomány e központi szervezetén, mint ahogy kívülmaradt éppen haladó gondolkodása s nem kis mértékben éppen nagy forradalmi költőink mellett, forradalmi költőként való értékelésük mellett való állásfoglalása miatt a felszabadulás előtti korszak Akadémiáján.

Mindezek alapján meggyőződésünk, hogy Földessy Gyulánál méltóbb tudóssal - legalább a mi osztályunk tudományterületén - nem egészíthetné ki magát a Magyar Tudományos Akadémia.

Budapest, 1960. március 4.

Waldapfel József s.k.
akadémikus

Sötér István s.k.
lev. tag

T a g a j á n l á s

Az Akadémia Elnöksége az alapszabályok 9.§. /3/ bekezdése alapján H a t v a n y L a j o s t, az irodalomtudomány doktorát, előterjeszti levelező taggá való megválasztásra.

Hatvany Lajosnak, az irodalomtudomány doktorának életműve ma már része a magyar irodalom XX. századi történetének, az Ady Endre és kortársai művével bekövetkezett nagy irodalmi megújulásnak, illetőleg a magyar tudomány történetének.

Hatvany Lajos műve szépirói, kritikusi és jelentős tudományos munkásságot foglal magába. Azok közé tartozik ő, - Bölöni Györggyel és Földessy Gyulával elsősorban - akiknek neve valósággal összenőtt Ady Endréével. Hatvany Lajos a modern magyar irodalom jelentőségének, elsősorban Ady Endre lángelméjének felismerésétől kezdve következetesen harcolt a költő alkotásának elismertetéséért, a konzervatív kritikával szemben megalkuvás nélkül bizonyítva Ady művének nagy ujitását, s ugyanakkor az őt megelőző haladó magyar költőkkel való rokonságát. Már 1908-ban hangsúlyozza, hogy Ady Endre a "Csokonaiak, Petőfik fajából való". Nagy érdeme, hogy Adyt és Petőfit irodalmunk két forradalmi lángelméjét kezdettől fogva együtt látta és harcot folytatott együtt láttatásukért. Nem kis érdeme Hatvanynak, hogy a maga polgári radikális szemléletével felismerte Ady politikai forradalmiságát is és alkotásában a közlő társadalmi átalakulás jelzéseit.

Hatvany Lajos Adyról írt két főműve még a 20-as években látott napvilágot. /Ady világa, 1924.- Ady a kortársak közt, 1927./ A közelmúltban két vaskos kötetben adta ki

Ady címen /1959./ a költővel kapcsolatos más munkáit, benne ismét kiadva a korábban megjelent két kötetének anyagát is.

Nincs terünk arra, - hosszabb értekezést kívánna ez - hogy Hatvany egész életművét ismertessük. De mindenképpen meg kell emlékezni Ady tanulmányai melletti másik nagy művéről, az Igy élt Petőfi-ről, ami a Magyar Tudományos Akadémia kiadásában jelent meg, öt kötetben. /1955-57./ Adyért folytatott harcától, s Ady tanulmányaitól - éppen azáltal, hogy Hatvany korán felismerte kettejük rokonságát - egyenes út vezetett számára Petőfihez. Hatvany Lajos ötkötetes Petőfi műve már marxista irodalomtörténet írásunk korszakában jelent meg. De mégis nagy hiányt pótol műve, ugyanis ő alkotta meg voltaképpen a korábban hiányzott - illetőleg a teljességgel ki nem dolgozott - polgári radikális Petőfi képet. Petőfi művében - amelyen két évtizeden át dolgozott - épp olyan élesen polemizál a Petőfit meghamisítani akaró konzervatív nézetekkel, mint ahogy polemizált annak idején Bölönivel és Földessyvel együtt, mikor a konzervatív kritika Ady Endre meghamisítására törekedett.

Hatvany Lajosnak a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagjává való megválasztásával, a haladó magyar kulturáért rendkívül sokat tett, annak győzelméért elévülhetetlen harcot folytatott jelentős tudósnak nyújtunk megérdemelt elismerést.

Budapest, 1960. március 30.

Sóter István s.k.
lev. tag

Tolnai Gábor s.k.
lev. tag

T a g a j á n l á s

Az Akadémia Elnöksége az alapszabályok 9.§. /3/ bekezdése alapján K o l o s v á r y G á b o r t, a biológiai tudományok doktorát, előterjeszti levelező taggá való megválasztásra.

Kolosváry Gábor 1901-ben született Kolozsváron. Apja egyetemi tanár volt. Középiskoláit Kolozsváron végezte, egyetemi tanulmányait Budapesten és Szegeden.

1925-ben "summa cum laude" doktorált.

1931-től 1944-ig a Szegedi Egyetem magántanára.

1951-től 1953-ig a budapesti Egyetem megbízott előadója.

1954-ben meghívást kapott a Szegedi Tudományegyetem Állatrendszertani Intézetének felállítására, amelynek azóta is vezetője.

Tudományos munkásságát 1920-tól 1929-ig a Szegedi Tudományegyetemen, 1929-től 1954-ig a Magyar Nemzeti Múzeum Állattárában és 1954-től a Szegedi Tudomány Egyetemen folytatta. Az utóbbi helyen a Magyar Tudományos Akadémia 1957-től kezdve megbizta a Tiszakutatás vezetésével.

Tudományos munkássága rendkívül termékeny. Eddig több mint 400 dolgozata jelent meg nyomtatásban. Tanulmányai az állatrendszertan legkülönbözőbb területeire vonatkoznak. Súlypontosan a pókok kutatásával foglalkozott.

Tudományos munkásságát a legutóbbi években a következő irányokban fejtette ki: 1./ Őslénytani /palaeosystematikai és palaeobiológiai/ munkásság hazai fossilis és recens idegen korallok és Balanusok köréből. 2./ A Tisza élővilágának

kutatása a Tiszakutatás kollektíváján belül /ennek szervezési és irányítási munkája/. 3./ Tanulmányok a törzsfejlődés tárgyköréből és pedig "Az életjelenségek phylogenetikai rendszere" című munkájának továbbfejlesztése. /Methodika./

Kiterjedt nemzetközi kapcsolatai vannak. Számos dolgozata jelent meg külföldi folyóiratokban.

Régebbi külföldi tanulmányutjain kívül /Isztria, Dalmácia, Horvátország, Alpok/ a Szovjetunióban, Moszkvában volt 1959-ben tanulmányuton.

Tudományos kutató munkája mellett jelentős tudomány-népszerűsítő és oktató tevékenységet is fejt ki. 1956-ban a "Nevelésügy kiváló dolgozója" kitüntetést kapta.

Mint a MSZMP tagja, jelentős politikai tevékenységet fejt ki.

Mindezek alapján javasoljuk Kolosváry Gábornak, a biológiai tudományok doktorának levelező taggá való megválasztását.

Budapest, 1960. február 10.

Ábrahám Ambrus s.k.
lev. tag

Zólyomi Bálint s.k.
lev. tag

T a g a j á n l á s

Az Akadémia Elnöksége az alapszabályok 9.§./3/ bekezdése alapján Seidner Mihályt, a műszaki tudományok doktorát, előterjeszti levelező taggá való megválasztásra.

Seidner Mihály egyike a magyar elektrotechnika és a műszaki élet kiemelkedő nestorainak. Több mint 50 év óta eredményesen műveli az elektrotechnika elméleti és gyakorlati területét és világszerte az elsők egyike volt a villamosenergiagazdálkodás tudományos művelői között. Nagyszámú tudományos munkája hazai és külföldi folyóiratokban láttott napvilágot. "Energiewirtschaft" címen a Springer német kiadónál könyve jelent meg, amely a kalorikus és hidraulikus erőművek kooperációjával foglalkozik és meghatározza a gazdaságos együttműködés feltételeit. A könyv megállapítja, hogy a hidraulikus erőművek csak alkalmazkodó gőzerőművekkel kapcsolatosan alkalmasak a gazdaságos energia-termelésre.

Különösen ki kell emelni, hogy Seidner Mihály magas korra ellenére, egyike a legaktívabb tervezőmérnököknek, aki az utóbbi évben turbogenerátorok vízűtésével kapcsolatban végzett kiemelkedő munkásságot és a csehszlovák nehézipari minisztérium meghívására szakértőként működött közre a folyadékűtéses rendszerek turbogenerátorokon történő alkalmazásával kapcsolatban. Irányításával a pilseni Skoda-gyárban meg is szerkesztették a legújabb típusu, 100.000 kW-os folyadékűtéses turbogenerátor rajzát. A gyártási munkálatok folyamatban vannak.

Budapest, 1960. február 12.

Hevesi Gyula s.k.

akadémikus

Benedikt Ottó s.k.

akadémikus

2004.

T a g a j á n - á s

Az Akadémia Elnöksége az alapszabályok 9.§. /3/ bekezdése alapján Weiszfeiler Gyulát, az orvostudományok doktorát, előterjeszti levelező taggá való megválasztásra.

Weiszfeiler Gyula 1902-ben született. Főiskolai tanulmányait Franciaországban, Belgiumban, Németországban és Svájcban folytatta. 1925-ben a genfi egyetemen a természettudományok doktorátusát, 1928-ban ugyancsak a genfi egyetemen orvosi doktorátust szerzett. Mint tudományos munkatárs a zürichi Hygieniai Intézetben, Berlinben az Immunitás Kutató Intézetben, Párisban a Pasteur Intézetben dolgozott, majd mint politikai emigráns 1932-ben a Szovjetunióba került, ahol a moszkvai Központi Tuberkulózis Kutató Intézetben dolgozott 1950-ig. A Nagy Honvédő Háború idején a Szverdlovszki Tuberkulózis Kutató Intézet vezetője volt, 1950-től 1957-ig Jakutskban és Taskentben mint osztályvezető, majd mint a Mikrobiológiai Tudományos Intézet vezetője dolgozott. 1957-1958-ban a Szovjetunió Orvostudományi Akadémiája Poliomyelitis Intézetében Moszkvában osztályvezetőként működött.

1941-ben, tehát 19 évvel ezelőtt Moszkvában megvédve disszertációját "az orvostudományok doktora" fokozatot érte el, majd 1943-ban a Szovjetunióban a mikrobiológiai szakból professzori címet kapott.

1953-ban Magyarországra való hazatérése után a Tudományos Minősítő Bizottság az orvostudományok doktora minősítését elismerte.

Weiszfeiler Gyula első tudományos közleménye 1924-ben jelent meg. Az azóta eltelt 35 év alatt folyamatosan végezte tudományos kutató munkáját. Tudományos munkássága eredményeiről 91 közleményben számolt be, ezek közül 64 a Szovjetunióban orosz nyelven, 27 magyar, német, angol és francia nyelven jelent meg.

Meg kell említeni azon tudományos eredményeit is, melyek kapcsán két szabadalmát ismerték el: 1./ sulfonamid ezüstvegyületének előállításáról és alkalmazásáról, 2./ a streptomycin koncentrációjának saprofita mykobaktériumok segítségével való titrálásáról. Tudományos munkásságát témakörök szerint 9 csoportba lehet sorolni, ezeket és tudományos munkássága lényeges eredményeit alábbiakban foglalom össze:

1. Alsóbbrendű gerincesek központi idegrendszerének regenerációjáról 1924-ben és 1925-ben három munkája jelent meg. - Megállapította, hogy téves az addigi felfogás, hogy a központi idegrendszer nem képes regenerálódni. Ez a munkája alapjául szolgált annak, hogy számos kísérleti munkában eredményeit alapvetően felülvizsgálják és azokat minden tekintetben helyesnek találják.

2. Baktérium proteolizis és hastifusz kérdései témakörben 3 munkája jelent meg. Ezekben kimutatta, hogy a baktériumok patogén hatása a szervezetben részben azok fehérjebontó proteolitikus képességén alapul. Így a hastifusz patogenezisére vonatkozólag új szempontokat állított fel.

3. Anaphylaxia problémája témakörrel két munkája foglalkozott: Friedberger professzorral végzett anaphylatoxinról szóló munkájában az anaphylatoxin kérdését világította meg, s ez a szempont ma általánosan elfogadott. Másik munkájában az idegrendszernek az anaphylaxiában való szerepét mutatta ki.

4. A tuberkulózis elleni közelem kérdéseiről 7 tudományos munkája jelent meg. Ezekben a munkákban elsők 1930-ban mutatott rá a röntgenfelvételek tömeges alkalmazásának jelentőségére friss tbc. és inapparens esetek felfedezésére. Klinikai megfigyelések alapján utalt arra, hogy a gyermekeknél allergiás phlyectena gyakran a tuberkulotikus fertőzésnek olyan jele, amely sürgőssé teszi a gyermekek tuberkulózis elleni kezelését.

Röntgen-papir alkalmazására vonatkozó munkája tbc. téren nagyszámu irodalmat váltott ki, és az Egyesült Államokban 1943-ig széles körben alkalmazták ezt a módszert.

5. A tuberkulózis bacilus változandóságának kérdésével 20 tudományos munkában foglalkozott. Ezen munkáiban foglalkozott a mutációs jelenségekkel, a tuberkulózis baktériumok szűrhető formáival, a kemorezisztenciával antibiotikumok ellen, a változandóság törvényszerűségeivel és azok materialisztikus interpretációjával. Erre vonatkozó doktori disszertációját 1940-ben védte meg Moszkvában. A nem sayálló tbc. bacilusokról szóló munkája forrásmunkává vált.

6. A tuberkulózis elleni védőoltások problémáját 22 tudományos munkában tárgyalja. Ezen munkáiban bevezette a tbc. vakcinák tanulmányozására tengeri malacokon azt a módszert, amelyet azóta általánosan elfogadtak úgy a Szovjetunióban, mint egyéb országokban. Kísérletei alapján elsők mutatott rá a BCG. liofilizálásának jelentőségére, és vezetésével dolgozták ki 1937-1948. években a Szovjetunióban a ma már általánosan értékelt liofilizált BCG-vakcinát.

A Szovjetunió V. Tuberkulózis Kongresszusán 1948-ban öt bizták meg a tuberkulózis elleni oltások elméleti problémáinak előadásával és javaslatait a kongresszus határozataiban jóváhagyták.

7. Tbc. elleni immunitás és allergia kérdéseivel foglalkozó 11 munkájában kimutatta, hogy ellentétben az addig

érvényes állásponttal a híres Koch-phenomen nem immunitás jellegű, hanem allergiás, és nem specifikus. Ezen eredményeit igazolták Higginbotham /Am. Journ. Hyg. 1937, 26, 197/, ugyszintén Pagel. Rich a tbc. patogeneziséről szóló, 1951-ben megjelent könyvében, Kayne és Pagel a tüdőtuberkulózisról szóló könyvében 1950-ben, Urbach és Gottlieb "Allergy" című könyvében /1946./ szintén hivatkoznak ezen munkájára. Már 1934-ben kísérletei alapján rámutatott arra, hogy a tbc. allergia nincs összefüggésben a tbc. elleni immunitással, - ez az álláspont ma már általánosan elfogadott.

8. A tuberkulózis kemoterápiájának problémáját 12 munkájában tárgyalja. E témakörben kidolgozta egereken a tbc. bacilusokra hatékony kemoterápiás anyagok kísérleti tanulmányozásának módszerét 1946-ban. Azóta mind a Szovjetunióban, mind az Egyesült Államokban és Franciaországban is e módszerrel végeztek új hathatós anyagok kutatását. Munkáiban rámutatott arra, hogy a kemoterápiás anyagok kombinált, együttes alkalmazása növeli azok hatékonyságát és csökkenti a rezisztencia kialakulását. Ezen álláspont ma már általánosan elfogadott. Rámutatott az immunitás jelentőségére kemoterápiánál, és kísérletileg megalapozta a tbc. kombinált immuno-kemoterápiáját. Kemoterápiás kísérleti kutatásoknál ma már a Szovjetunióban és külföldön az általa kidolgozott módszert alkalmazzák.

9. Általános immunológia kérdése. - Kombinált oltóanyagokban lévő antigének hatásmechanizmusával foglalkozott poliomyelitis elleni oltásokkal kapcsolatban. Élő vakcinák hatásmechanizmusával foglalkozott a szegedi 1959. évi immunológiai konferencián. Adjuvánsoknak antigének immunizáló képességét potenciáló hatását tanulmányozta.

Tudományos munkásságát Magyarországra való visszatérése után is intenzíven folytatta, és laboratóriumának

megszervezési nehézségei ellenére is be tudott számolni a Magyar Tudományos Akadémián, valamint hazai kongresszusokon tudományos eredményeiről.

Weiszfeiler Gyula a Magyar Tudományos Akadémián a tudományszervező munkából is derekasan kivette részét. Ugy is mint az V. Osztály Vezetőségének tanácskozási jogú tagja, úgy is mint a Mikrobiológiai Bizottság felelőse, valamint az V. Osztály mellett működő szűkebb pártaktív tagja.

Nemcsak a tudományos kutató munkában, a tudományos munka gyakorlati életben való hasznosításában, a tudományos szervező munkában, tehát szakmai területen végzett kimagasló munkát, hanem mint kommunista most már több mint 40 éve résztvett a szocializmus megvalósításáért folyó küzdelemben. 1919-ben mint középiskolai tanuló résztvett a Kommunista Ifjumunkás Szervezetben s a Tanácsköztársaság alatt Kiskunfélegyházán, majd Kiskunmajsán a Földművelésügyi Népbiztosság szolgálatában állt. 1924-ben lépett be a Svájci Kommunista Pártba, ennek tagja volt 1944-ig, 1944-től 1958-ig a Szovjetunió Kommunista Pártjának volt tagja, majd hazánkba való visszatérése után 1958-tól tagja a Magyar Szocialista Munkáspártnak.

Mindezek alapján úgy látjuk, hogy Weiszfeiler Gyula az orvostudományok doktora mind eredményes tudományos kutató munkája, mind tudományos eredményeinek a gyakorlati életben való hasznosítása, mind általános emberi magatartása szempontjából a legmesszebbmenően méltó arra, hogy a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja legyen, és így hozzájárulhasson a Magyar Tudományos Akadémia célkitűzéseinek megvalósításához. Javasoljuk tehát, hogy őt a közgyűlés a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagjává válassza.

Budapest, 1960. február 2.

Babics Antal s.k.
akadémikus

Gegesi Kiss Pál s.k.
akadémikus

T I S Z T E L E T I T A G O K

1960

T a g a j á n l á s

Az Akadémia Elnöksége az alapszabályok 9.§ /3/ bekezdése alapján a II. Osztály javaslatára tiszteleti tagnak ajánlja P.Ny.Fedoszejev filozófust /Szovjetunió/ a Szovjetunió Tudományos Akadémiája levelező tagját.

Pjotr-Myikolajevics Fedoszejev 1907-ben született. 1927-től 1930-ig a gorkiji Pedagógiai Intézet hallgatója. 1930-32 között előadói munkát végez, a gorkiji Orvosi Intézetben a dialektikus és a történelmi materializmus tanára. 1932-től 1933-ig a rosztovi Kommunista Főiskolában dialektikus és történelmi materializmust ad elő. 1933-36 között aspiranturát végez. 1936-41-ig a moszkvai Filozófiai Intézetben tudományos munkatárs, majd igazgatóhelyettes.

1939-ben lett tagja a Szovjetunió Kommunista Pártjának. 1941-től 1947-ig felelős munkát végez a Központi Bizottságban. 1945-49 között a Bolsevik c. lap felelős szerkesztője. 1946-tól 1952-ig a Központi Bizottság Társadalomtudományi Akadémiáján a dialektikus és a történelmi materializmus tanszék vezetője. 1953-ban felelős munkát végez a Központi Bizottság munkatársaként. 1954-től 1955-ig a Pártélet c. lap főszerkesztője. 1955-től napjainkig a Szovjetunió Tudományos Akadémiája Filozófiai Intézetének igazgatója.

P.N.Fedoszejev a filozófiai tudományok doktora, a Szovjetunió Tudományos Akadémiájának levelező tagja. 1958 óta a Szovjet-Magyar Baráti Társaság elnöke.

Publicisztikai tevékenységét a következő művek jelzik:

A történelmi materializmus a társadalom fejlődésének törvényeiről /1954/, A társadalom életének anyagi feltételei /1954/, Szocializmus és hazafiság /1955/, Termelőerők és

termelési viszonyok a szocialista társadalomban /1955/,
A néptömegek és a személyiség szerepe a történelemben/1956/,
Szocializmus és humanizmus /1958/, A szocialista országok
egységes frontja a kommunizmus felé vezető úton /1959/.

P.N. Fedoszejev több ízben járt Magyarországon. Előadásokat tartott a Magyar Tudományos Akadémián, megbeszéléseket folytatott magyar filozófusokkal. A magyar filozófiai élet fejlődését már eddig is jelentősen támogatta.

Budapest, 1960. április 5.

Az Elnökség nevében

Erdei Ferenc s.k.
főtitkár

Rusznay István s.k.
elnök

T a g a j á n l á s

Az Akadémia Elnöksége az alapszabályok 9.§ /3/ bekezdése alapján az V. Osztály javaslatára tiszteleti tagnak ajánlja P.G. Szergijev mikrobiológust /Szovjetunió/ a Szovjetunió Orvostudományi Akadémiájának rendes tagját.

Professzor Pjotr Grigorjevics Szergijev született 1893.évben. Parazitológus és epidemiológus. 1944 óta a Szovjetunió Orvostudományi Akadémiájának rendes tagja. A Szovjetunió Kommunista Pártjának 1919 óta tagja.

1934 óta a Szovjetunió Egészségügyi Minisztérium Malária-Orvosi Parazitológiai és Helmintológiai Intézetének igazgatója.

Tudományos munkássága a septicus angina, Japán encephalitis, malária, moszkítók elterjedésének, a kanyaró elleni védőoltások kérdéseire stb. terjed ki.

Szergijev akadémikus kétszeres Sztálin díjas:

1./ 1946-ban más munkatársakkal együtt a szovjet Gramicidin kidolgozásáért és a gyakorlatban való széleskörű bevezetéséért.

2./ 1952-ben a malária ellen való küzdelem módszerének kidolgozásáért, ami a Szovjetunióban ennek a betegségnek jelentős csökkenéséhez vezetett.

Szergijev professzor a Szovjetunió Orvostudományi Akadémiájának helyettes elnöke. Lenin renddel és egyéb szovjet érdemrenddel lett kitüntetve. Többször járt Magyarországon akadémiai egyezmények megkötése céljából, ilymódon a magyar tudósokkal közvetlenül is gyümölcsöző kapcsolatokat létesített.

Budapest, 1960. április 5.

Az Elnökség nevében

Erdei Ferenc s.k. Rusznyák István s.k.
főtáitkár elnök

T a g a j á n l á s

Az Akadémia Elnöksége az alapszabályok 9.§ /3/ bekezdése alapján a IV. Osztály javaslatára tiszteletli tagnak ajánlja Konstantin Ivanovics Szkrjabin parazitológust /Szovjetunió/ a Szovjetunió Tudományos Akadémiájának tagját.

Konstantin Ivanovics Szkrjabin 1878-ban született, az Összszövetségi Helminológiai Intézet igazgatója /nevéről elnevezve/, Moszkvai Akadémia professzora, a Moszkvai Tudományos Akadémia Helminológiai Laboratóriumának igazgatója. Az Orvosi Akadémia rendes tagja, a Szovjetunió Tudományos Akadémiájának tagja és a Leninről elnevezett Mezőgazdasági Tudományos Akadémia tagja.

Szkrjabin akadémikusnak tudományos tekintélye nemcsak a Szovjetunióban, hanem a népi demokráciák, valamint a nyugati világ tudományos köreiből is kimagasló.

A Parazitológia és szorosabban a Helminológia területén több mint 50 évre terjedő munkásságával a Szovjetunióban iskolát alapított s szakmáját mind elméleti, mind gyakorlati vonatkozásban hihetetlen magas szintre emelte. Nemzetközi viszonylatban is szinte páratlan tudományos teljesítményeiért többszörös Lenin- és Sztálin-díjban részesült és részesévé vált igen számos külföldi elismerésnek.

Budapest, 1960. április 5.

Az Elnökség nevében

Erdei Ferenc s.k.
főtitkár

Rusznják István s.k.
elnök

T a g a j á n l á s

Az Akadémia Elnöksége az alapszabályok 9.§ /3/ bekezdése alapján a VI. Osztály javaslatára tiszteleti tagnak ajánlja A.M. Szamarin elektroacélkohászt /Szovjetunió/ a SzU Tudományos Akadémiájának levelező tagját.

Alekszandr Mihajlovics Szamarin a SzU Tudományos Akadémiájának levelező tagja, az elektroacélmetallurgia művelője; ügyvezető igazgatója a SzU Tudományos Akadémiája A.A. Bajkovról elnevezett Metallurgiai Intézetének, és vezetője az Insztitút Sztali Elektrometallurgiai tanszékének.

Az 1930-as évek elején a szovjet kormány az Egyesült Államokba küldte a korszerű metallurgiai kutató módszer megismerése céljából. Chipmann J. munkatárseként dolgozott. Ott-tartózkodásának maradandó emléke a folyékony vas- és a vízgőz egyensúlyi állapotának részletes és gondos meghatározása.

A SzU-ba visszatérve néhány évi üzemi tevékenység után az oktató-, majd a kutatómunkába kapcsolódott be. Már 1934-ben jelent meg első könyve "Vasötvözetek" címen, 1943-ban pedig "Elektroacél gyártás" címen és 1946-ban "Acélgyártás savanyu ivfényes kemencében" című könyve jelent meg. Az elektroacél gyártásnak mind a két mű alapvető és a világ-irodalomban is az elsők között megjelent korszerű összefoglalása.

Szerkesztésében és szerzői részvételével majdnem évenként újabb könyvek jelennek meg. Egyik fő munkaterülete, amelyről nagyszámu cikket írt: a folyékony acélnek gázokkal való reakciói, a folyékony acélnek a gázoktól való megtisztításának fizikai kémiai alapjai, a dezoxidálás folyamatának vizsgálata. Az utóbbi években nagy munkát végzett a vákuummetallurgia kifejlesztése, valamint a különleges ötvözetek és ritkafémek olvasztásának tökéletesítése körül. Legújabban

a folyékonyfémek szerkezetének vizsgálatával kezd foglalkozni.

Széleskörű kapcsolatai vannak a külfölddel. A népi demokratikus országokban tartott szakmai kongresszusokon, de a nyugati, elsősorban Egyesült Államokbeli kohászati kongresszuson sokszor szerepel. Magyarországon kétszer járt, először 1955-ben, a Könnyűfémipari Kongresszuson, majd 1958. elején a Diósgyőrben tartott I. Magyar Acélgyártó Kongresszuson vett részt. Az utóbbi alkalommal az "Acélgyártás új utjai" címmel előadást tartott a Magyar Tudományos Akadémián, a kohászat és h iradástechnika szakemberei részére, a ritkafémek és különleges ötvözetek kohászatának témakörében tartott értékes konzultálást.

Budapest, 1960. április 5.

Az Elnökség nevében

Erdei Ferenc s.k.
főtitkár

Rusznják István s.k.
elnök

T a s a j á n l á s

Az Akadémia Elnöksége az alapszabályok 9.§ /3/ bekezdése alapján a III. Osztály javaslatára tiszteleti tagnak ajánlja Robert Rompe fizikust /NDK/ a Berlini Német Tudományos Akadémia rendes tagját, ezen akadémia Matematikai, Fizikai és Műszaki Tudományok Osztályának osztálytitkárát, Nemzeti-díjas fizikust, a SED Központi Vezetőségének tagját.

Rompe akadémikus több éve szorosán tartja a kapcsolatot a magyar fizikusokkal, tudósokkal. Többször ellátogatott Magyarországra és igen sokat segítőkészen foglalkozott Berlinben a Magyarországról látogató tudósokkal. Így jelentős érdeme van a két Akadémia közötti jó kapcsolat kialakításában, melynek szorosabbra fűzése politikailag is igen fontos lenne.

Rompe akadémikus Németországban a matematika és fizika tudományterületeinek megszervezésében és művelésében elismerésreméltó munkát végzett.

Rompe akadémikus az Institut für Strahlungsquellen /DAW/ igazgatója.

Rompe akadémikus tudományos irodalmi munkásságának köre igen kiterjedt. Könyveinek és egyéb publikációinak legtöbbször széleskörű és maradandó tudományos visszhangot vívott ki és jelentős összefoglaló munkákban mint alapvető eredmények nyerne említést. /Pl. L.B. Loeb: Basic Processes of Gaseous Electronics, Univ. of California Press 1955. Handbuch d. Physik, Springer Verlag, Berlin, 1956./.

Budapest, 1960. április 5.

Az Elnökség nevében

Erdei Ferenc s.k. Rusznyák István s.k.
főtitkár elnök

T a g a j á n l á s

Az Akadémia Elnöksége az alapszabályok 9.§ /3/ bekezdése alapján a VII. Osztály javaslatára tiszteleti tagnak ajánlja Günther Rienäcker kémikust /NDK/ a Berlieni Német Tudományos Akadémia tagját és 1957 óta főtitkárát, a Deutsche Akademie der Naturforscher "Leopoldina" tagját, az Institut für Anorganische Katalyseforschung der DAW zu Berlin igazgatóját, a berlieni Humboldt-Egyetem I.Kémiai Intézetének tanszékvezető professzorát és igazgatóját.

G.Rienäcker 1904-ben született, doktori diplomáját 1926-ban szerezte meg Münchenben E.Zintl professzornál, akinél tanársegédként is működött. 1936-ig tanársegéd volt még Hevesy György és Hermann Staudinger mellett is. 1936-ban magántanárként habilitált a Freiburg-i egyetemen, majd 1936-tól 1942-ig a Göttingen-i egyetemen működött rendkívüli tanárként. 1942-től 1953-ig a Rostock-i Egyetem Szerzetlen Kémiai Tanszékének vezető professzora és igazgatója. 1955-ben Nemzeti Díjjal tüntették ki. 1946 óta szerkesztője a közismert tekintélyű Zeitschrift für Anorganische und Allgemeine Chemie-nek.

G.Rienäcker nemzetközileg elismert és tekintélyes kutató a heterogén katalízis terén. Már habilitációs munkája is a hangyasav bomlásával foglalkozott Cu-Au és Ag-Au ötvözeteken, a további évek folyamán nagyszámu munkája jelent meg az ötvözetek katalitikus viselkedésére vonatkozóan, amelyek alapvető kérdéseket tisztáztak az elektronszerkezet és katalitikus aktivitás összefüggéseiben. Munkái nagyban hozzájárultak a katalízis jelenségeinek a korszerű félvezető elmélet alapján történő magyarázatához és a katalíziskutatás egyik nemzetközi szaktekintélyévé vált.

G.Rienäcker hazánk szakmai köreivel már évek óta szoros kapcsolatot tart. Többször járt Magyarországon és tartott előadást kongresszusainkon és szakmai kollokviumokban, kutatóinkat értékes tanácsaival támogatta nemcsak idehaza, hanem a vezetése alatt álló kutatóintézetben tett tanulmányi látogatásaik alkalmával is. A berlini Német Tudományos Akadémia főtitkárává történt megválasztása óta Akadémiánkkal intézményesen is baráti kapcsolatban áll.

Budapest, 1960. április 5.

Az Elnökség nevében

Erdei Ferenc s.k.
főtitkár

Rusznay István s.k.
elnök

KÜLSŐ TAGOK

1960

T a g a j á n l á s

Az Akadémia Elnöksége az alapszabályok 9.§ /3/ bekezdése alapján a II. Osztály javaslatára külső tagnak ajánlja Kustaa Vilkuna néprajztudóst /Finnország/ a Finn Tudományos Akadémia rendes tagját.

Kustaa Vilkuna finn akadémikus a néprajztudomány hazájában elismert s hazája határain túl legalábbis nálunk és a skandináv országokban ismert művelője. Tudományos munkásságának értékéről a néprajztudomány hazai művelői tudhatnak bővebb tájékoztatást adni.

Kustaa Vilkuna a finn tudósok közül az elsők közt vette fel a kapcsolatot a szovjet tudósokkal, a velük való együttműködésnek ma is lelkes híve. Többször járt a Szovjetunióban, a szovjet köztársaságok közül például Észtországban is.

Kustaa Vilkuna szoros kapcsolatot tart fenn a magyar néprajztudomány művelőivel, elsősorban Ortutay Gyula akadémikussal. Jelentős érdemei vannak a magyar- finn kulturális egyezmény létrejötte körül.

Mindezek alapján Kustaa Vilkuna finn akadémikusnak a Magyar Tudományos Akadémia külső tagjává választását mind tudományos, mind pedig politikai szempontból helyesnek tartjuk.

Budapest, 1960. április 5.

Az Elnökség nevében

Erdei Ferenc s.k.
főtitkár

Rusznyák István s.k.
elnök